

575

Besluit van 30 september 1993, houdende wijziging van het Algemeen Rijksambtenarenreglement en enkele andere regelingen voortvloeiende uit de maatregelen gericht op de terugdringing van het beroep op de arbeidsongeschiktheidsregelingen

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken, van 17 mei 1993, nr. AW93/U418, directoraat-generaal Management en Personeelsbeleid, directie Arbeidsvoorwaarden, afdeling Pensioenen en Sociale Zekerheid, gedaan mede namens Onze Minister van Defensie en de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid;

Gelet op de artikelen 125, eerste lid, en 134, eerste lid, van de Ambtenarenwet 1929, artikel 12 van de Militaire Ambtenarenwet 1931, de artikelen A 4, B 13 en C 7 van de Algemene burgerlijke pensioenwet, artikelen R 2, eerste lid en R 4, eerste lid, van de Algemene militaire pensioenwet, de artikelen 23 en 24 van de Wet van 15 juni 1972, tot gemeentelijke herindeling van Noordwest-Overijssel (Stb. 1972, 449) en artikel 10 van de Invoeringswet stelselherziening sociale zekerheid;

De Raad van State gehoord (advies van 9 augustus 1993, nr. WO.4.93.0305);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 6 september 1993, nr. AW93/U664, directoraat-generaal Management en Personeelsbeleid, directie Arbeidszaken Overheid, afdeling Uitkeringen en Pensioenen, uitgebracht mede namens Onze Minister van Defensie en de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Algemeen Rijksambtenarenreglement¹ wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 42 wordt als volgt gewijzigd:

1. De punt aan het slot van het vierde lid, eerste volzin, wordt vervangen door een komma onder toevoeging van: waarbij met betrekking tot de beoordeling van de aanspraak op die uitkering artikel 30 van die wet van overeenkomstige toepassing is.

2. Het zesde lid komt te luiden:

6. Arbeidsongeschikt, geheel of gedeeltelijk, in de zin van het vierde en vijfde lid is hij die als rechtstreeks en objectief medisch vast te stellen gevolg van ziekte of gebreken geheel of gedeeltelijk niet in staat is om met arbeid te verdienen, hetgeen gezonde personen, met soortgelijke opleiding en ervaring, ter plaatse waar hij arbeid verricht of het laatst heeft verricht, of in de omgeving daarvan, met arbeid gewoonlijk verdienen. Onder eerstgenoemde arbeid wordt verstaan alle algemeen geaccepteerde arbeid waartoe de gewezen ambtenaar met zijn krachten en bekwaamheden in staat is. Onder deze arbeid wordt niet begrepen een dienstbetrekking krachtens de Wet Sociale Werkvoorziening.

3. In het achtste lid, tweede volzin, wordt de zinsnede «een uitkering krachtens artikel 45» vervangen door: een aanvullende uitkering krachtens artikel 45.

B

Artikel 45, eerste tot en met derde lid, komen te luiden:

1. Aan de gewezen ambtenaar aan wie een invaliditeitspensioen krachtens de Algemene burgerlijke pensioenwet is toegekend, vermeerderd met een aanvulling als bedoeld in artikel F 9 van die wet wordt – indien de ziekten of gebreken, uit hoofde waarvan hij blijvend ongeschikt is verklaard zijn betrekking te vervullen, in overwegende mate hun oorzaak vinden in de aard van de hem opgedragen werkzaamheden of in de bijzondere omstandigheden, waaronder deze moesten worden verricht, en niet aan zijn schuld of onvoorzichtigheid zijn te wijten – een aanvullende uitkering verleend. Deze aanvullende uitkering is gelijk aan het bedrag dat nodig is om het invaliditeitspensioen vermeerderd met de eerdergenoemde aanvulling te verhogen tot een van de mate van algemene invaliditeit (invaliditeitsgraad) afhankelijk percentage van de middelsom, bedoeld in artikel F 6 van eerdergenoemde wet. Bedoeld percentage bedraagt bij een invaliditeitsgraad van

80% of meer:	90,02%;
65 tot 80%:	73,31%;
55 tot 65%:	56,59%;
45 tot 55%:	45,01%;
35 tot 45%:	34,08%;
25 tot 35%:	22,5%;
15 tot 25%:	11,58% van de middelsom.

De aanvullende uitkering eindigt met ingang van de eerste dag van de maand waarin de gewezen ambtenaar de leeftijd van 65 jaar bereikt.

2. Indien aan de gewezen ambtenaar een uitsluitend naar zijn diensttijd berekend invaliditeitspensioen krachtens de Algemene burgerlijke pensioenwet is toegekend en dat pensioen lager is dan het bedrag behorende bij een van de mate van algemene invaliditeit afhankelijk percentage van de middelsom als vermeld in het eerste lid, wordt hem, in het geval bedoeld in het eerste lid, een aanvullende uitkering verleend ten bedrage van het verschil. De aanvullende uitkering eindigt met ingang van de maand, waarin de gewezen ambtenaar de leeftijd van 65 jaar bereikt.

3. Aan de gewezen ambtenaar die recht heeft op een wachtgeld als bedoeld in artikel K 4 van de Algemene burgerlijke pensioenwet en die niet herplaatst is in een betrekking als bedoeld in artikel K 2 van die wet wordt, in het geval bedoeld in het eerste lid, na drie maanden een aanvullende uitkering verleend overeenkomstig die in het eerste lid, indien het bepaalde in artikel K 4, eerste lid, van die wet niet van toepassing zou zijn en hem een invaliditeitspensioen zou zijn toegekend.

Artikel 48, tweede lid, komt te luiden:

2. Indien een arbeidsongeschiktheidsuitkering als bedoeld in de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering wordt gewijzigd op grond van dezelfde ziekten of gebreken als uit hoofde waarvan een uitkering krachtens dit hoofdstuk wordt toegekend of gewijzigd, vindt het eerste lid met betrekking tot die wijziging overeenkomstige toepassing.

ARTIKEL II

Het Arbeidsovereenkomstenbesluit² wordt als volgt gewijzigd:

A. Artikel 32c wordt als volgt gewijzigd:

1. De punt aan het slot van het vierde lid, eerste volzin, wordt vervangen door een komma onder toevoeging van:

waarbij met betrekking tot de beoordeling van de aanspraak op die uitkering artikel 30 van die wet van overeenkomstige toepassing is.

2. Het zesde lid komt te luiden:

6. Arbeidsongeschikt, geheel of gedeeltelijk, in de zin van het vierde en vijfde lid is hij die als rechtstreeks en objectief medisch vast te stellen gevolg van ziekte of gebreken geheel of gedeeltelijk niet in staat is om met arbeid te verdienen, hetgeen gezonde personen, met soortgelijke opleiding en ervaring, ter plaatse waar hij arbeid verricht of het laatst heeft verricht, of in de omgeving daarvan, met arbeid gewoonlijk verdienen. Onder eerstgenoemde arbeid wordt verstaan alle algemeen geaccepteerde arbeid waartoe de gewezen werknemer met zijn krachten en bekwaamheden in staat is. Onder deze arbeid wordt niet begrepen een dienstbetrekking krachtens de Wet Sociale Werkvoorziening.

3. In het achtste lid, tweede volzin, wordt de zinsnede «een uitkering krachtens artikel 33b» vervangen door: een aanvullende uitkering krachtens artikel 33b.

B

Artikel 33b, eerste tot en met derde lid, komen te luiden:

1. Aan de gewezen werknemer aan wie een invaliditeitspensioen krachtens de Algemene burgerlijke pensioenwet is toegekend, vermeerderd met een aanvulling als bedoeld in artikel F 9 van die wet wordt – indien de ziekten of gebreken, uit hoofde waarvan hij blijvend ongeschikt is verklaard zijn betrekking te vervullen, in overwegende mate hun oorzaak vinden in de aard van de hem opgedragen werkzaamheden of in de bijzondere omstandigheden, waaronder deze moesten worden verricht, en niet aan zijn schuld of onvoorzichtigheid zijn te wijten – een aanvullende uitkering verleend. Deze aanvullende uitkering is gelijk aan het bedrag dat nodig is om het invaliditeitspensioen vermeerderd met de eerdergenoemde aanvulling te verhogen tot een van de mate van algemene invaliditeit (invaliditeitsgraad) afhankelijk percentage van de middelsom, bedoeld in artikel F 6 van eerdergenoemde wet. Bedoeld percentage bedraagt bij een invaliditeitsgraad van

80% of meer:	90,02%;
65 tot 80%:	73,31%;
55 tot 65%:	56,59%;
45 tot 55%:	45,01%;
35 tot 45%:	34,08%;
25 tot 35%:	22,5%;
15 tot 25%:	11,58% van de middelsom.

De aanvullende uitkering eindigt met ingang van de eerste dag van de maand waarin de gewezen werknemer de leeftijd van 65 jaar bereikt.

2. Indien aan de gewezen werknemer een uitsluitend naar zijn diensttijd

berekend invaliditeitspensioen krachtens de Algemene burgerlijke pensioenwet is toegekend en dat pensioen lager is dan het bedrag behorende bij een van de mate van algemene invaliditeit afhankelijk percentage van de middelsom als vermeld in het eerste lid, wordt hem, in het geval bedoeld in het eerste lid, een aanvullende uitkering verleend ten bedrage van het verschil. De aanvullende uitkering eindigt met ingang van de maand, waarin de gewezen werknemer de leeftijd van 65 jaar bereikt.

3. Aan de gewezen werknemer die recht heeft op een wachtgeld als bedoeld in artikel K 4 van de Algemene burgerlijke pensioenwet en die niet herplaatst is in een betrekking als bedoeld in artikel K 2 van die wet, wordt, in het geval bedoeld in het eerste lid, na drie maanden een aanvullende uitkering overeenkomstig die in het eerste lid verleend, indien het bepaalde in artikel K 4, eerste lid, van die wet niet van toepassing zou zijn en hem een invaliditeitspensioen zou zijn toegekend.

C

Artikel 33e, tweede lid, komt te luiden:

2. Indien een arbeidsongeschiktheidsuitkering als bedoeld in de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering wordt gewijzigd op grond van dezelfde ziekten of gebreken als uit hoofde waarvan een uitkering krachtens deze paragraaf wordt toegekend of gewijzigd, vindt het eerste lid met betrekking tot die wijziging overeenkomstige toepassing.

ARTIKEL III

Het Ambtenarenreglement Staten-Generaal³ wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 77 wordt als volgt gewijzigd:

1. De punt aan het slot van het vierde lid, eerste volzin, wordt vervangen door een komma onder toevoeging van:

waarbij met betrekking tot de beoordeling van de aanspraak op die uitkering artikel 30 van die wet van overeenkomstige toepassing is.

2. Het zesde lid komt te luiden:

6. Arbeidsongeschikt, geheel of gedeeltelijk, in de zin van het vierde en vijfde lid is hij die als rechtstreeks en objectief medisch vast te stellen gevolg van ziekte of gebreken geheel of gedeeltelijk niet in staat is om met arbeid te verdienen, hetgeen gezonde personen, met soortgelijke opleiding en ervaring, ter plaatse waar hij arbeid verricht of het laatst heeft verricht, of in de omgeving daarvan, met arbeid gewoonlijk verdienen. Onder eerstgenoemde arbeid wordt verstaan alle algemeen geaccepteerde arbeid waartoe de gewezen ambtenaar met zijn krachten en bekwaamheden in staat is. Onder deze arbeid wordt niet begrepen een dienstbetrekking krachtens de Wet Sociale Werkvoorziening.

3. In het achtste lid, tweede volzin, wordt de zinsnede «een uitkering krachtens het eerste en tweede lid van artikel 80» vervangen door: een aanvullende uitkering krachtens het eerste en tweede lid van artikel 80.

B

Artikel 80, eerste tot en met derde lid, komen te luiden:

1. Aan de gewezen ambtenaar, aan wie een invaliditeitspensioen krachtens de Algemene burgerlijke pensioenwet is toegekend, vermeerderd met een aanvulling als bedoeld in artikel F 9 van die wet wordt – indien de ziekten of gebreken, uit hoofde waarvan hij blijvend ongeschikt is verklaard zijn betrekking te vervullen, in overwegende mate hun oorzaak vinden in de aard van de hem opgedragen werkzaamheden

of in de bijzondere omstandigheden, waaronder deze moesten worden verricht, en niet aan zijn schuld of onvoorzichtigheid zijn te wijten – een aanvullende uitkering verleend. Deze aanvullende uitkering is gelijk aan het bedrag dat nodig is om het invaliditeitspensioen vermeerderd met de eerdergenoemde aanvulling te verhogen tot een van de mate van algemene invaliditeit (invaliditeitsgraad) afhankelijk percentage van de middelsom, bedoeld in artikel F 6 van eerdergenoemde wet. Bedoeld percentage bedraagt bij een invaliditeitsgraad van

80% of meer:	90,02%;
65 tot 80%:	73,31%;
55 tot 65%:	56,59%;
45 tot 55%:	45,01%;
35 tot 45%:	34,08%;
25 tot 35%:	22,5%;
15 tot 25%:	11,58% van de middelsom.

De aanvullende uitkering eindigt met ingang van de eerste dag van de maand waarin de gewezen ambtenaar de leeftijd van 65 jaar bereikt.

2. Indien aan de gewezen ambtenaar een uitsluitend naar zijn diensttijd berekend invaliditeitspensioen krachtens de Algemene burgerlijke pensioenwet is toegekend en dat pensioen lager is dan het bedrag behorende bij een van de mate van algemene invaliditeit afhankelijk percentage van de middelsom als vermeld in het eerste lid, wordt hem, in het geval bedoeld in het eerste lid, een aanvullende uitkering verleend ten bedrage van het verschil. De aanvullende uitkering eindigt met ingang van de maand, waarin de gewezen ambtenaar de leeftijd van 65 jaar bereikt.

3. Aan de gewezen ambtenaar die recht heeft op een wachtgeld als bedoeld in artikel K 4 van de Algemene burgerlijke pensioenwet en die niet herplaatst is in een betrekking als bedoeld in artikel K 2 van die wet, wordt, in het geval bedoeld in het eerste lid, na drie maanden een aanvullende uitkering verleend overeenkomstig die in het eerste lid, indien het bepaalde in artikel K 4, eerste lid, van die wet niet van toepassing zou zijn en hem een invaliditeitspensioen zou zijn toegekend.

C

Artikel 83, tweede lid, komt te luiden:

2. Indien een arbeidsongeschiktheidsuitkering als bedoeld in de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering wordt gewijzigd op grond van dezelfde ziekten of gebreken als uit hoofde waarvan een uitkering krachtens dit hoofdstuk wordt toegekend of gewijzigd, vindt het eerste lid met betrekking tot die wijziging overeenkomstige toepassing.

ARTIKEL IV

1. Voor de gewezen ambtenaar, bedoeld in artikel I, onderdeel B, en artikel III, onderdeel B, van wie het invaliditeitspensioen wordt berekend met inachtneming van een middelsom van berekeningsgrondslagen die geldt voor een diensttijd die eindigt voor 1 januari 1986, wordt de middelsom, vermeld in onderscheidenlijk artikel 45, eerste lid, van het Algemeen Rijksambtenarenreglement en artikel 80, eerste lid, van het Ambtenarenreglement Staten-Generaal, verhoogd met 10%.

2. Voor de gewezen werknemer, bedoeld in artikel II, onderdeel B, van wie het invaliditeitspensioen wordt berekend met inachtneming van een middelsom van berekeningsgrondslagen die geldt voor een diensttijd die eindigt voor 1 januari 1986, wordt de middelsom, vermeld in artikel 33b, eerste lid, van het Arbeidsovereenkomstenbesluit, verhoogd met 10%.

ARTIKEL V

De Regeling aanspraken bij arbeidsongeschiktheid wegens ziekten of gebreken voor bepaalde groepen ambtenaren in de zin van de Algemene burgerlijke pensioenwet⁴ wordt als volgt gewijzigd:

Artikel 11 wordt als volgt gewijzigd:

1. De punt aan het slot van het vierde lid, eerste volzin, wordt vervangen door een komma onder toevoeging van: waarbij met betrekking tot de beoordeling van de aanspraak op die uitkering artikel 30 van die wet van overeenkomstige toepassing is.

2. Het zesde lid komt te luiden:

6. Arbeidsongeschikt, geheel of gedeeltelijk, in de zin van het vierde en vijfde lid is hij die als rechtstreeks en objectief medisch vast te stellen gevolg van ziekte of gebreken geheel of gedeeltelijk niet in staat is om met arbeid te verdienen, hetgeen gezonde personen, met soortgelijke opleiding en ervaring, ter plaatse waar hij arbeid verricht of het laatst heeft verricht, of in de omgeving daarvan, met arbeid gewoonlijk verdienen. Onder eerstgenoemde arbeid wordt verstaan alle algemeen geaccepteerde arbeid waartoe de gewezen ambtenaar met zijn krachten en bekwaamheden in staat is. Onder deze arbeid wordt niet begrepen een dienstbetrekking krachtens de Wet Sociale Werkvoorziening.

3. Het achtste lid komt als volgt te luiden:

8. Indien een arbeidsongeschiktheidsuitkering als bedoeld in de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering wordt gewijzigd op grond van dezelfde ziekten of gebreken als uit hoofde waarvan een uitkering krachtens dit hoofdstuk wordt toegekend of gewijzigd, vindt het eerste lid met betrekking tot die wijziging overeenkomstige toepassing.

ARTIKEL VI

Het Rijkswachtgeldbesluit 1959⁵ wordt als volgt gewijzigd:

A

Aan het slot van artikel 2, eerste lid, wordt de punt vervangen door een punt-komma en wordt een nieuw onderdeel toegevoegd, luidende:

i. wegens blijvende ongeschiktheid, uit hoofde van ziekten of gebreken, voor de vervulling van zijn ambt blijkens een onherroepelijk geworden beslissing als bedoeld in artikel P 5 van de pensioenwet.

B

Aan het slot van artikel 4a, eerste lid, wordt de punt vervangen door een komma en wordt toegevoegd: dan wel het recht op wachtgeld ontstaat.

C

Artikel 5 komt te luiden:

Artikel 5

1. De belanghebbende, bedoeld in artikel 2, eerste lid, de onderdelen a tot en met i, heeft recht op wachtgeld met ingang van de dag waarop het ontslag ingaat, tenzij de belanghebbende:

a. ter zake van dat ontslag recht heeft op een pensioen wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd;

b. ter zake van dat ontslag recht heeft op een pensioen, berekend naar een algemene invaliditeit van 80% of meer;

c. bij de ongeschiktheidsverklaring op grond waarvan het ontslag

plaatsvond, herplaatsbaar is verklaard op grond van het bepaalde in artikel K 2 van de pensioenwet.

2. De belanghebbende, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, heeft recht op wachtgeld met ingang van de dag waarop de mate van algemene invaliditeit op een lager percentage wordt vastgesteld dan 80%. De hoogte van dit wachtgeld wordt vastgesteld te rekenen van de datum van ontslag op grond waarvan recht op pensioen is ontstaan. Ter bepaling van de duur van het wachtgeld wordt:

a. voor de toepassing van artikel 6 als ingangsdatum uitgegaan van de datum met ingang waarvan de mate van algemene invaliditeit op een lager percentage wordt vastgesteld, waarbij voor de toepassing van het vierde lid tevens een pensioen vastgesteld naar een mate van algemene invaliditeit van 80% of meer mede in aanmerking wordt genomen;

b. voor de toepassing van artikel 6a als ingangsdatum uitgegaan van de datum op grond waarvan het recht op pensioen is ontstaan.

3. De belanghebbende, bedoeld in het eerste lid, onderdeel c, heeft na afloop van de duur van het wachtgeld, toegekend op grond van artikel K 4, tweede lid, van de pensioenwet aansluitend recht op wachtgeld indien hij bij het buiten toepassing laten van het eerste lid, onderdeel c, op grond van het ontslag uit de betrekking waarvoor hij blijvend ongeschikt is verklaard recht zou hebben op wachtgeld waarbij de duur zou worden vastgesteld ingevolge artikel 6a van dit besluit. Het wachtgeld gaat in op de eerste dag volgende op die waarop het wachtgeld toegekend op grond van artikel K 4, tweede lid, van de pensioenwet, is geëindigd. Het eindigt op het tijdstip waarop het wachtgeld dat, te rekenen van de dag waarop het ontslag is ingegaan, zou zijn toegekend ingevolge artikel 6a, indien het eerste lid, onderdeel c, buiten toepassing wordt gelaten, zou zijn geëindigd. Op de hoogte van dit wachtgeld is artikel 7 van toepassing in die zin dat gerekend wordt van het tijdstip waarop het ontslag is ingegaan.

4. Geen recht op wachtgeld heeft de belanghebbende bedoeld:

a. in artikel 2, eerste lid, onderdelen a en b, die andere mede in verband met zijn persoonlijkheid en omstandigheden voor hem passende werkzaamheden heeft geweigerd te aanvaarden;

b. in artikel 2, eerste lid, onderdelen a tot en met g, aan wie schriftelijk is medegedeeld dat hem eervol ontslag zal worden verleend en die na die mededeling een hem aangeboden betrekking, welke mede in verband met zijn persoonlijkheid en omstandigheden voor hem passend is te achten, heeft geweigerd te aanvaarden;

c. in artikel 2, eerste lid, onderdeel h, indien Onze Minister, gehoord Onze Minister, hoofd van het daarbij betrokken departement van algemeen bestuur, van oordeel is dat het ontslag aan eigen schuld of toedoen is te wijten.

5. Het vierde lid is niet van toepassing indien de belanghebbende op de dag van ingang van zijn ontslag de leeftijd van 60 jaar heeft bereikt.

6. Onze Minister beslist over de toekenning van wachtgeld op schriftelijke aanvraag door de belanghebbende. De stukken die Onze Minister nodig acht voor de behandeling van de aanvraag dienen door of vanwege de belanghebbende te worden overgelegd.

D

Artikel 8 wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan het eerste lid wordt de volgende volzin toegevoegd:

Voor de bepaling van het bedrag waarmede het wachtgeld vermeerderd met inkomsten zoals bedoeld in de eerste volzin de bezoldiging overschrijdt, wordt een vermindering van het wachtgeld ingevolge het bepaalde in artikel 17, eerste lid, niet in aanmerking genomen.

2. Onder vernummering van het tweede tot en met vijfde lid tot derde tot en met zesde lid, wordt een nieuw tweede lid ingevoegd, luidende:

2. Ten aanzien van de belanghebbende aan wie een wachtgeld is toegekend en die wegens blijvende ongeschiktheid uit hoofde van ziekten of gebreken ontslag is verleend uit de betrekking die hij gedurende de met recht op wachtgeld doorgebrachte tijd bekleedde en waarin hij ambtenaar was in de zin van de pensioenwet, worden inkomsten bedoeld in het eerste lid als volgt verrekend. De inkomsten die belanghebbende geniet of gaat genieten uit of in verband met arbeid of bedrijf, ter hand genomen met ingang van of na de dag waarop het ontslag plaatsvond uit de betrekking die door belanghebbende als wachtgelder werd vervuld, worden verrekend over de maand waarop zij betrekking hebben of geacht kunnen worden betrekking te hebben. In afwijking van het gestelde in het eerste lid, geschiedt deze verrekening op zodanige wijze dat het oorspronkelijk toegekende wachtgeld wordt verminderd met het bedrag waarmee het pensioen al dan niet aangevuld met een wachtgeld of uitkering, vermeerderd met de inkomsten uit of in verband met arbeid of bedrijf met inbegrip van de oorspronkelijk toegekende uitkering de oorspronkelijke bezoldiging overschrijdt. Indien na die vermindering een bedrag aan overschrijding van de bezoldiging resteert, wordt het aanvullende wachtgeld of de aanvullende uitkering verminderd met het resterende bedrag aan overschrijding.

3. In het tot vierde lid vernummerde derde lid wordt de zinsnede «het eerste en tweede lid» vervangen door: het eerste en derde lid.

E

In artikel 9, vierde lid, wordt de zinsnede «tweede en derde lid» vervangen door: derde en vierde lid.

F

Artikel 13 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid, onderdeel a, vervalt en de onderdelen b tot en met d worden geletterd a tot en met c.

2. Het tweede lid komt te luiden:

2. Het recht op wachtgeld eindigt met ingang van de eerste dag van de tweede maand volgende op die waarin de belanghebbende in de zin van artikel E 1 of artikel U 15 van de pensioenwet uit hoofde van ziekten of gebreken blijvend ongeschikt is verklaard de betrekking te vervullen waaruit hij met recht op wachtgeld is ontslagen, waarbij een pensioen is berekend naar een algemene invaliditeit van 80% of meer. Artikel 5, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat van dit wachtgeld de duur, voor zover deze wordt bepaald aan de hand van artikel 6a, en de hoogte worden vastgesteld te rekenen vanaf de datum van ontslag.

3. In het vierde lid worden de woorden «vijfde lid» vervangen door: zesde lid.

G

Artikel 17 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het opschrift boven artikel 17 komt te luiden: Samenloop van wachtgeld en invaliditeitspensioen dan wel uitkering wegens arbeidsongeschiktheid.

2. Artikel 17 komt te luiden:

Artikel 17

1. Indien de belanghebbende ter zake van een ontslag dat verleend is op grond van het bepaalde in artikel 2, eerste lid, onder i, aanspraak heeft op een pensioen op grond van de pensioenwet berekend naar een

algemene invaliditeit van minder dan 80%, dan wel een uitkering overeenkomstig de normen van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van minder dan 80%, wordt het geldende bedrag van het wachtgeld, toegekend ter zake van hetzelfde ontslag, met het hierna genoemde percentage verminderd. Deze vermindering bedraagt bij een invaliditeitsgraad van

65% tot 80%:	80%;
55% tot 65%:	60%;
45% tot 55%:	50%;
35% tot 45%:	40%;
25% tot 35%:	30%;
15% tot 25%:	20%;
minder dan 15%:	0%.

2. De som van het in het eerste lid bedoelde pensioen dan wel de uitkering en het verminderde wachtgeld bedraagt voorts niet meer dan het onverminderde wachtgeld dat wordt genoten indien er geen sprake is van samenloop. Ingeval van overschrijding van bedoeld onverminderd wachtgeld wordt het overschrijdende bedrag op het verminderde wachtgeld in mindering gebracht.

ARTIKEL VII

De Uitkeringsregeling 1966⁶ wordt als volgt gewijzigd:

A

Aan het slot van artikel 6, eerste lid, wordt de punt vervangen door een komma en wordt toegevoegd: dan wel het recht op uitkering ontstaat.

B

Artikel 7 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het zevende lid, onderdeel a, komt als volgt te luiden:
 - a. indien de belanghebbende ter zake van het ontslag recht heeft op pensioen, berekend naar een algemene invaliditeit van 80% of meer;
 2. Het zevende lid, onderdelen b tot en met e, worden geletterd c tot en met f;
 3. Het zevende lid, onderdeel b, komt te luiden:
 - b. indien de belanghebbende bij de ongeschiktheidsverklaring op grond waarvan het ontslag plaatsvond, herplaatsbaar is verklaard op grond van het bepaalde in artikel K 2 van de pensioenwet.
 4. Het achtste lid wordt vernummerd tot negende lid.
 5. Het nieuwe achtste lid komt te luiden:
 8. De belanghebbende, bedoeld in het zevende lid, onderdeel a, heeft recht op uitkering met ingang van de dag waarop de mate van algemene invaliditeit op een lager percentage wordt vastgesteld dan 80%. De hoogte van deze uitkering wordt vastgesteld te rekenen van de datum van ontslag op grond waarvan recht op pensioen is ontstaan. Ter bepaling van de duur van de uitkering wordt:
 - a. voor de toepassing van artikel 8 als ingangsdatum uitgegaan van de datum met ingang waarvan de mate van algemene invaliditeit op een lager percentage wordt vastgesteld, waarbij voor de toepassing van het vierde lid tevens een pensioen vastgesteld naar een mate van algemene invaliditeit van 80% of meer mede in aanmerking wordt genomen;
 - b. voor de toepassing van artikel 8a als ingangsdatum uitgegaan van de datum op grond waarvan het recht op pensioen is ontstaan.

C

Artikel 9 wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan het eerste lid wordt de volgende volzin toegevoegd:

Voor de bepaling van het bedrag waarmee de uitkering vermeerderd met inkomsten zoals bedoeld in de eerste volzin de bezoldiging overschrijdt, wordt een vermindering van de uitkering ingevolge artikel 22 niet in aanmerking genomen.

2. Onder vernummering van het tweede tot en met zesde lid tot derde tot en met zevende lid, wordt een nieuw tweede lid ingevoegd, luidende:

2. Ten aanzien van de belanghebbende aan wie een uitkering is toegekend en die wegens blijvende ongeschiktheid uit hoofde van ziekten of gebreken ontslag is verleend uit de betrekking die hij gedurende de met recht op uitkering doorgebrachte tijd bekleedde en waarin hij ambtenaar was in de zin van de pensioenwet, worden inkomsten bedoeld in het eerste lid als volgt verrekend. De inkomsten die belanghebbende geniet of gaat genieten uit of in verband met arbeid of bedrijf, ter hand genomen met ingang van of na de dag waarop het ontslag plaatsvond uit de betrekking die door belanghebbende gedurende de met recht op uitkering doorgebrachte tijd werd bekleed, worden verrekend over de maand waarop zij betrekking hebben of geacht kunnen worden betrekking te hebben. In afwijking van het gestelde in het eerste lid, geschiedt deze verrekening op zodanige wijze dat de oorspronkelijk toegekende uitkering wordt verminderd met het bedrag waarmee het pensioen al dan niet aangevuld met een wachtgeld of uitkering, vermeerderd met de inkomsten uit of in verband met arbeid of bedrijf met inbegrip van de oorspronkelijk toegekende uitkering de oorspronkelijke bezoldiging overschrijdt. Indien na die vermindering een bedrag aan overschrijding van de bezoldiging resteert, wordt het aanvullende wachtgeld of de aanvullende uitkering verminderd met het resterende bedrag aan overschrijding.

3. In het tot vierde lid vernummerde derde lid wordt de zinsnede «het eerste en tweede lid» vervangen door: het eerste en derde lid.

D

Artikel 22 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het opschrift boven artikel 22 komt te luiden: Samenloop van uitkering en invaliditeitspensioen dan wel uitkering wegens arbeidsongeschiktheid.

2. Artikel 22 komt te luiden:

Artikel 22

1. Indien de belanghebbende ter zake van een ontslag, verleend wegens blijvende ongeschiktheid uit hoofde van ziekten of gebreken voor de vervulling van zijn ambt blijkens een onherroepelijk geworden beslissing als bedoeld in artikel P 5 van de pensioenwet, aanspraak heeft op een pensioen berekend naar een algemene invaliditeit van minder dan 80%, dan wel een uitkering overeenkomstig de normen van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van minder dan 80%, wordt het geldende bedrag van de uitkering, toegekend ter zake van hetzelfde ontslag, met het hierna genoemde percentage verminderd. Deze vermindering bedraagt bij een invaliditeitsgraad van

65% tot 80%:	80%;
55% tot 65%:	60%;
45% tot 55%:	50%;
35% tot 45%:	40%;
25% tot 35%:	30%;

15% tot 25%: 20%;
minder dan 15%: 0%.

2. De som van het in het eerste lid bedoelde pensioen dan wel de uitkering overeenkomstig de normen van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering en de verminderde uitkering bedraagt voorts niet meer dan de onverminderde uitkering die wordt genoten indien er geen sprake is van samenloop. Ingeval van overschrijding van bedoelde onverminderde uitkering wordt het overschrijdende bedrag op de verminderde uitkering in mindering gebracht.

E

In artikel 25, zevende lid, worden de woorden «achtste lid» vervangen door: negende lid.

F

Artikel 25b wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid, onderdeel a, vervalt en de onderdelen b tot en met d worden geletterd a tot en met c.

2. Het tweede lid komt te luiden:

2. Het recht op uitkering eindigt met ingang van de eerste dag van de tweede maand volgende op die waarin de belanghebbende in de zin van artikel E 1 of artikel U 15 van de pensioenwet uit hoofde van ziekten of gebreken blijvend ongeschikt is verklaard de betrekking te vervullen waaruit hij met recht op uitkering is ontslagen, waarbij een pensioen is berekend naar een algemene invaliditeit van 80% of meer. Artikel 7, achtste lid, is van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat van deze uitkering de duur, voor zover deze wordt bepaald aan de hand van artikel 8a, en de hoogte worden vastgesteld te rekenen van de datum van ontslag.

3. In het derde lid wordt de zinsnede «Het eerste en tweede lid zijn» vervangen door: Het eerste lid is.

ARTIKEL VIII

Het koninklijk besluit van 23 november 1972 tot vaststelling van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 23 van de wet van 15 juni 1972, Stb. 499, tot gemeentelijke herindeling van Noordwest-Overijssel (Stb. 1972, 671),⁷ wordt als volgt gewijzigd:

A

Aan het slot van artikel 3a, eerste lid, wordt de punt vervangen door een komma en wordt toegevoegd: dan wel het recht op wachtgeld ontstaat.

B

Artikel 4 komt te luiden:

Artikel 4

1. De belanghebbende heeft ten laste van Hoofdstuk VII van de rijksbegroting recht op wachtgeld met ingang van de dag waarop het ontslag ingaat, tenzij de belanghebbende:

a. ter zake van dat ontslag recht heeft op een pensioen wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd;

b. ter zake van dat ontslag recht heeft op een pensioen, berekend naar een algemene invaliditeit van 80% of meer;

c. bij de ongeschiktheidsverklaring op grond waarvan het ontslag plaats vond, herplaatsbaar is verklaard op grond van het bepaalde in artikel K 2 van de pensioenwet.

2. De belanghebbende, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, heeft recht op wachtgeld met ingang van de dag waarop de mate van algemene invaliditeit op een lager percentage wordt vastgesteld dan 80%. De hoogte van dit wachtgeld wordt vastgesteld te rekenen van de datum van ontslag op grond waarvan recht op pensioen is ontstaan. Ter bepaling van de duur van het wachtgeld wordt:

a. voor de toepassing van artikel 5 als ingangsdatum uitgegaan van de datum met ingang waarvan de mate van algemene invaliditeit op een lager percentage wordt vastgesteld, waarbij voor de toepassing van het vierde lid tevens een pensioen vastgesteld naar een mate van algemene invaliditeit van 80% of meer mede in aanmerking wordt genomen;

b. voor de toepassing van artikel 5a als ingangsdatum uitgegaan van de datum op grond waarvan het recht op pensioen is ontstaan.

3. De belanghebbende, bedoeld in het eerste lid, onderdeel c, heeft na afloop van de duur van het wachtgeld, toegekend op grond van artikel K 4, tweede lid, van de pensioenwet aansluitend recht op wachtgeld indien hij bij het buiten toepassing laten van het eerste lid, onderdeel c, op grond van het ontslag uit de betrekking waarvoor hij blijvend ongeschikt is verklaard recht zou hebben op wachtgeld waarbij de duur zou worden vastgesteld ingevolge artikel 5a van dit besluit. Het wachtgeld gaat in op de eerste dag volgende op die waarop het wachtgeld toegekend op grond van artikel K 4, tweede lid, van de pensioenwet, is geëindigd. Het eindigt op het tijdstip waarop het wachtgeld dat, te rekenen van de dag waarop het ontslag is ingegaan, zou zijn toegekend ingevolge artikel 5a, indien het eerste lid, onderdeel c, buiten toepassing wordt gelaten, zou zijn geëindigd. Op de hoogte van dit wachtgeld is artikel 6 van toepassing in die zin dat gerekend wordt van het tijdstip waarop het ontslag is ingegaan.

4. Geen recht op wachtgeld heeft de belanghebbende bedoeld in het eerste lid aan wie schriftelijk is medegedeeld dat het eervol ontslag zal worden verleend en die na die mededeling een hem aangeboden betrekking, welke mede in verband met zijn persoonlijkheid en omstandigheden voor hem passend is te achten, heeft geweigerd te aanvaarden.

5. Het vierde lid is niet van toepassing indien de belanghebbende op de dag van ingang van zijn ontslag de leeftijd van 55 jaar heeft bereikt.

6. Onze Minister beslist over de toekenning van wachtgeld op schriftelijke aanvraag door de belanghebbende. De stukken die Onze Minister nodig acht voor de behandeling van de aanvraag dienen door of vanwege de belanghebbende te worden overgelegd.

C

Artikel 7 wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan het eerste lid wordt de volgende volzin toegevoegd:

Voor de bepaling van het bedrag waarmede het wachtgeld vermeerderd met inkomsten zoals bedoeld in de eerste volzin de bezoldiging overschrijdt, wordt een vermindering van het wachtgeld ingevolge het bepaalde in artikel 16, eerste lid, niet in aanmerking genomen.

2. Onder vernummering van het tweede tot en met zesde lid tot derde tot en met zevende lid, wordt een nieuw tweede lid ingevoegd, luidende:

2. Ten aanzien van de belanghebbende aan wie een wachtgeld is toegekend en die wegens blijvende ongeschiktheid uit hoofde van ziekten of gebreken ontslag is verleend uit de betrekking die hij gedurende de met recht op wachtgeld doorgebrachte tijd bekleedde en waarin hij ambtenaar was in de zin van de pensioenwet, worden inkomsten bedoeld in het eerste lid als volgt verrekend. De inkomsten die belanghebbende geniet of gaat genieten uit of in verband met arbeid of bedrijf, ter hand genomen

met ingang van of na de dag waarop het ontslag plaatsvond uit de betrekking die door belanghebbende als wachtgelder werd vervuld, worden verrekend over de maand waarop zij betrekking hebben of geacht kunnen worden betrekking te hebben. In afwijking van het gestelde in het eerste lid, geschiedt deze verrekening op zodanige wijze dat het oorspronkelijk toegekende wachtgeld wordt verminderd met het bedrag waarmee het pensioen al dan niet aangevuld met een wachtgeld of uitkering, vermeerderd met de inkomsten uit of in verband met arbeid of bedrijf met inbegrip van de oorspronkelijk toegekende uitkering de oorspronkelijke bezoldiging overschrijdt. Indien na die vermindering een bedrag aan overschrijding van de bezoldiging resteert, wordt het aanvullende wachtgeld of de aanvullende uitkering verminderd met het resterende bedrag aan overschrijding.

3. In het tot vierde lid vernummerde derde lid wordt de zinsnede «het eerste en tweede lid» vervangen door: het eerste en derde lid.

D

In artikel 8, vierde lid, wordt de zinsnede «tweede en derde lid» vervangen door: derde en vierde lid.

E

Artikel 12 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid onderdeel a vervalt en de onderdelen b tot en met d worden geletterd a tot en met c.

2. Het tweede lid komt te luiden:

2. Het recht op wachtgeld eindigt met ingang van de eerste dag van de tweede maand volgende op die waarin de belanghebbende in de zin van artikel E 1 of artikel U 15 van de pensioenwet uit hoofde van ziekten of gebreken blijvend ongeschikt is verklaard de betrekking te vervullen waaruit hij met recht op wachtgeld is ontslagen, waarbij een pensioen is berekend naar een algemene invaliditeit van 80% of meer. Artikel 4, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat van het wachtgeld de duur, voor zover deze wordt bepaald aan de hand van artikel 5a, en de hoogte worden vastgesteld te rekenen vanaf de datum van ontslag.

3. In het vierde lid worden de woorden «derde lid» vervangen door: zesde lid.

F

Artikel 16 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het opschrift boven artikel 16 komt te luiden: Samenloop van wachtgeld en invaliditeitspensioen dan wel uitkering wegens arbeidsongeschiktheid.

2. Artikel 16 komt te luiden:

Artikel 16

1. Indien de belanghebbende ter zake van een ontslag dat verleend is wegens blijvende ongeschiktheid, uit hoofde van ziekten of gebreken, aanspraak heeft op een pensioen op grond van de pensioenwet berekend naar een algemene invaliditeit van minder dan 80%, dan wel een uitkering overeenkomstig de normen van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van minder dan 80%, wordt het geldende bedrag van het wachtgeld, toegekend ter zake van hetzelfde ontslag, met het hierna genoemde percentage verminderd. Deze vermindering bedraagt bij een invaliditeitsgraad van

65% tot 80%:	80%;
55% tot 65%:	60%;
45% tot 55%:	50%;
35% tot 45%:	40%;
25% tot 35%:	30%;
15% tot 25%:	20%;
minder dan 15%:	0%.

2. De som van het in het eerste lid bedoelde pensioen dan wel de uitkering en het verminderde wachtgeld bedraagt voorts niet meer dan het onverminderde wachtgeld dat wordt genoten indien er geen sprake is van samenloop. Ingeval van overschrijding van bedoeld onverminderd wachtgeld wordt het overschrijdende bedrag op het verminderde wachtgeld in mindering gebracht.

ARTIKEL IX

Het koninklijk besluit van 23 november 1972, tot vaststelling van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 24 van de wet van 15 juni 1972, Stb. 499, tot gemeentelijke herindeling van Noordwest-Overijssel (Stb. 1972, 672),⁸ wordt als volgt gewijzigd:

A

Aan het slot van artikel 5, eerste lid, wordt de punt vervangen door een komma en wordt toegevoegd: dan wel het recht op uitkering ontstaat.

B

Artikel 6 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het zesde lid, onderdeel a, komt als volgt te luiden:
 - a. indien de belanghebbende ter zake van het ontslag recht heeft op pensioen, berekend naar een algemene invaliditeit van 80% of meer;
 2. Het zesde lid, onderdelen b tot en met e, worden geletterd c tot en met f;
 3. Het zesde lid, onderdeel b, komt te luiden:
 - b. indien de belanghebbende bij de ongeschiktheidsverklaring op grond waarvan het ontslag plaatsvond, herplaatsbaar is verklaard op grond van het bepaalde in artikel K 2 van de pensioenwet.
 4. Het zevende lid wordt vnummerd tot achtste lid.
 5. Het nieuwe zevende lid komt te luiden:
 7. De belanghebbende, bedoeld in het zesde lid, onderdeel a, heeft recht op uitkering met ingang van de dag waarop de mate van algemene invaliditeit op een lager percentage wordt vastgesteld dan 80%. De hoogte van deze uitkering wordt vastgesteld te rekenen van de datum van ontslag op grond waarvan recht op pensioen is ontstaan. Ter bepaling van de duur van de uitkering wordt:
 - a. voor de toepassing van artikel 7 als ingangsdatum uitgegaan van de datum met ingang waarvan de mate van algemene invaliditeit op een lager percentage wordt vastgesteld, waarbij voor de toepassing van het vierde lid tevens een pensioen vastgesteld naar een mate van algemene invaliditeit van 80% of meer mede in aanmerking wordt genomen.
 - b. voor de toepassing van artikel 7a als ingangsdatum uitgegaan van de datum op grond waarvan het recht op pensioen is ontstaan.

C

Artikel 8 wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan het eerste lid wordt de volgende volzin toegevoegd:
Voor de bepaling van het bedrag waarmee de uitkering vermeerderd

met inkomsten zoals bedoeld in de eerste volzin, inkomsten zoals bedoeld in de eerste volzin, de bezoldiging overschrijdt, wordt een vermindering van de uitkering ingevolge artikel 21, eerste lid, niet in aanmerking genomen.

2. Onder vernummering van het tweede tot en met zesde lid tot derde tot en met zevende lid, wordt een nieuw tweede lid ingevoegd, luidende:

2. Ten aanzien van de belanghebbende aan wie een uitkering is toegekend en die wegens blijvende ongeschiktheid uit hoofde van ziekten of gebreken ontslag is verleend uit de betrekking die hij gedurende de met recht op uitkering doorgebrachte tijd bekleedde en waarin hij ambtenaar was in de zin van de pensioenwet, worden inkomsten bedoeld in het eerste lid als volgt verrekend. De inkomsten die belanghebbende geniet of gaat genieten uit of in verband met arbeid of bedrijf, ter hand genomen met ingang van of na de dag waarop het ontslag plaatsvond uit de betrekking die door belanghebbende gedurende de met recht op uitkering doorgebrachte tijd werd bekleed, worden verrekend over de maand waarop zij betrekking hebben of geacht kunnen worden betrekking te hebben. In afwijking van het gestelde in het eerste lid, geschiedt deze verrekening op zodanige wijze dat de oorspronkelijk toegekende uitkering wordt verminderd met het bedrag waarmee het pensioen al dan niet aangevuld met een wachtgeld of uitkering, vermeerderd met de inkomsten uit of in verband met arbeid of bedrijf met inbegrip van de oorspronkelijk toegekende uitkering de oorspronkelijke bezoldiging overschrijdt. Indien na die vermindering een bedrag aan overschrijding van de bezoldiging resteert, wordt het aanvullende wachtgeld of de aanvullende uitkering verminderd met het resterende bedrag aan overschrijding.

D

Artikel 21 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het opschrift boven artikel 21 komt te luiden: Samenloop van uitkering en invaliditeitspensioen dan wel uitkering wegens arbeidsongeschiktheid of werkloosheid.

2. Artikel 21, eerste lid, komt te luiden:

1. Indien de belanghebbende ter zake van een ontslag, verleend wegens blijvende ongeschiktheid uit hoofde van ziekten of gebreken voor de vervulling van zijn ambt blijkt een onherroepelijk geworden beslissing als bedoeld in artikel P 5 van de pensioenwet, aanspraak heeft op een pensioen berekend naar een algemene invaliditeit van minder dan 80%, dan wel een uitkering overeenkomstig de normen van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van minder dan 80%, wordt het geldende bedrag van de uitkering, toegekend ter zake van hetzelfde ontslag, met het hierna genoemde percentage verminderd. Deze vermindering bedraagt bij een invaliditeitsgraad van

65% tot 80%:	80%;
55% tot 65%:	60%;
45% tot 55%:	50%;
35% tot 45%:	40%;
25% tot 35%:	30%;
15% tot 25%:	20%;
minder dan 15%:	0%.

De som van het in de eerste volzin bedoelde pensioen dan wel de uitkering overeenkomstig de normen van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering en de verminderde uitkering bedraagt voorts niet meer dan de onverminderde uitkering die wordt genoten indien er geen sprake is van samenloop. Ingeval van overschrijding van bedoelde onverminderde uitkering wordt het overschrijdende bedrag op de verminderde uitkering in mindering gebracht.

E

In artikel 24, zevende lid, worden de woorden «zevende lid» vervangen door: achtste lid.

F

Artikel 24b wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid, onderdeel a, vervalt en de onderdelen b tot en met d worden geletterd a tot en met c.
2. Het tweede lid komt te luiden:
 2. Het recht op uitkering eindigt met ingang van de eerste dag van de tweede maand volgende op die waarin de belanghebbende in de zin van artikel E 1 of artikel U 15 van de pensioenwet uit hoofde van ziekten of gebreken blijvend ongeschikt is verklaard de betrekking te vervullen waaruit hij met recht op uitkering is ontslagen, waarbij een pensioen is berekend naar een algemene invaliditeit van 80% of meer. Artikel 6, zevende lid, is van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat van deze uitkering de duur, voor zover deze wordt bepaald aan de hand van artikel 7a, en de hoogte worden vastgesteld te rekenen vanaf de datum van ontslag.
3. In het derde lid wordt de zinsnede «De voorgaande leden zijn» vervangen door: Het eerste lid is.

ARTIKEL X

Aan het slot van artikel 34, tweede lid, eerste volzin, van het koninklijk besluit van 29 december 1986, houdende vaststelling van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 10 van de Invoeringswet stelselherziening sociale zekerheid (voorschriften inzake aanspraken bij werkloosheid voor bepaalde groepen ambtenaren in de zin van de Algemene burgerlijke pensioenwet) (Stb. 1986, 686)⁹ wordt de punt vervangen door een komma en wordt toegevoegd: waarbij met betrekking tot de beoordeling van de aanspraak op die uitkering artikel 30 van die wet van overeenkomstige toepassing is.

ARTIKEL XI

Het Besluit aanvulling arbeidsongeschiktheidsuitkering¹⁰ wordt als volgt gewijzigd:

Aan artikel 2 wordt een nieuw derde lid toegevoegd, luidende:

3. In afwijking van het eerste lid heeft een belanghebbende geen recht op een uitkering indien zijn invaliditeitspensioen of uitkering overeenkomstig de normen van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering is gebaseerd op de bepalingen van de Algemene burgerlijke pensioenwet of de Wet op de Arbeidsongeschiktheidsverzekering zoals deze zijn komen te luiden na de inwerkingtreding van de Wet terugdringing beroep op de arbeidsongeschiktheidsregelingen.

ARTIKEL XII

Het Verhaalsbesluit Algemene burgerlijke pensioenwet¹¹ wordt gewijzigd als volgt: Aan artikel 6, eerste lid, wordt toegevoegd: Indien er sprake is van samenloop van invaliditeitspensioen en wachtgeld uit hoofde van dezelfde betrekking, wordt het overeenkomstig de eerste

volzin berekende verhaal met het hierna genoemde percentage verminderd. Deze vermindering bedraagt bij een invaliditeitsgraad van

65 tot 80%:	80%;
55 tot 65%:	60%;
45 tot 55%:	50%;
35 tot 45%:	40%;
25 tot 35%:	30%;
15 tot 25%:	20%;
minder dan 15%:	0%.

ARTIKEL XIII

Het Besluit aanvulling arbeidsongeschiktheidsuitkering militairen¹² wordt gewijzigd als volgt:

A

De artikelen 1 tot en met 9 vervallen.

B

Er wordt een nieuw artikel 1 ingevoegd, dat komt te luiden:

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder

- a. Onze Minister: Onze Minister van Defensie;
- b. belanghebbende: de gewezen militair voor wie aanspraak op pensioen bestaat op grond van artikel E 1, onderdeel b of c, of artikel E 2, eerste lid, onderdeel c, van de Algemene militaire pensioenwet, in het laatste geval uitsluitend indien uit hoofde van zijn ontslag geen aanspraak op uitkering krachtens de Uitkeringswet gewezen militairen bestaat. Indien de mate van zijn arbeidsongeschiktheid wordt vastgesteld op een lager percentage dan 80, wordt hij geacht, al dan niet na omscholing, geschikt te zijn voor een andere betrekking.

C

Er wordt een nieuw artikel 2 ingevoegd, dat komt te luiden:

Artikel 2

1. Een belanghebbende heeft, indien hij onvrijwillig werkloos is, volgens het bepaalde in het tweede lid recht op een uitkering met ingang van de dag waarop de mate van arbeidsongeschiktheid op een lager percentage wordt vastgesteld dan 80.

2. De in het eerste lid bedoelde uitkering wordt toegekend naar de normen en voorwaarden van de Militaire wachtgeldregeling 1961, met dien verstande dat de duur van de uitkering wordt vastgesteld te rekenen vanaf de datum van ontslag op grond waarvan recht op pensioen is ontstaan, artikel 2, tweede lid onderdeel a en c, alsmede artikel 12, eerste lid onderdeel c, van die regeling niet van toepassing zijn, indien sprake is van een pensioen, dat door de uitkering wordt aangevuld en dat,

- a. de duur van de uitkering ten minste vijf jaren bedraagt, onverminderd het bepaalde in het eerste lid en onverminderd de overige bepalingen van die regeling krachtens welke het wachtgeld vervalt of geheel of gedeeltelijk vervallen kan worden verklaard;
- b. de uitkering, op jaarbasis berekend, gedurende de eerste vijf jaren gelijk is aan 73% van de laatstgenoten bezoldiging en voorts gedurende

die periode ten hoogste het verschil bedraagt tussen het bedrag van het pensioen van belanghebbende, bedoeld in artikel E 6, eerste lid, met inbegrip van de eventuele aanvulling, bedoeld in dat lid, en van de eventuele invaliditeitsverhoging, bedoeld in artikel E 7, eerste lid, van de Algemene militaire pensioenwet en van de eventuele tropenverhoging, bedoeld in artikel E 10 van die wet, een en ander na eventuele toepassing van artikel F 7a van die wet en van de wet van 20 december 1984, Stb. 657, en het bedrag van de uitkering, zoals dat zou zijn berekend, indien van die samenloop van de uitkering en het pensioen geen sprake zou zijn;

c. de uitkering na de in onderdeel b van dit lid bedoelde periode wordt verminderd met het bij een graad van arbeidsongeschiktheid volgens onderstaande tabel aangegeven percentage, met dien verstande dat de som van het in onderdeel b bedoelde pensioen, met inbegrip van de in dat onderdeel genoemde aanvulling, verhogingen, en overige wetstoepassingen, en de verminderde uitkering, voorts niet meer bedraagt dan de onverminderde uitkering die wordt genoten, indien er geen sprake is van samenloop:

Graad van arbeids- ongeschiktheid	Percentage
65 tot 80%	80%
55 tot 65%	60%
45 tot 55%	50%
35 tot 45%	40%
25 tot 35%	30%
15 tot 25%	20%;

d. onderdeel a van dit lid niet van toepassing is, indien voor belanghebbende een mate van arbeidsongeschiktheid is vastgesteld van minder dan 15%;

e. de in onderdeel b van dit lid bedoelde samenloop bij de toepassing van artikel 6 van die regeling buiten beschouwing wordt gelaten.

D

Artikel 10 wordt vernummerd tot artikel 3.

E

Artikel 11 vervalt.

F

Artikel 12 en het opschrift boven dat artikel vervallen.

G

Artikel 13 wordt vernummerd tot artikel 4.

ARTIKEL XIV

Artikel 8 van de Premiereregeling en aanvullende voorzieningen beroepsmilitairen van de krijgsmacht 1982¹³ wordt als volgt gewijzigd:

De aanduiding «1.» voor het eerste lid en het tweede lid vervallen.

ARTIKEL XV

Na artikel 15a van het Besluit uitvoering Algemene militaire pensioenwet¹⁴ wordt een nieuw artikel 15b ingevoegd, luidende:

ARTIKEL 15B

Indien een militair wordt ontslagen, wordt, zodra hij recht heeft op een uitkering in de zin van het Besluit aanvulling arbeidsongeschiktheidsuitkering militairen, de overeenkomstig artikel 15 voor hem berekende pensioenbijdrage, voorzover deze dient te gelden op de dag voorafgaande aan het ontslag, zodanig herberekend dat die pensioenbijdrage een breukdeel van de oorspronkelijk berekende pensioenbijdrage bedraagt, waarvan de teller wordt bepaald door die uitkering en de noemer door die uitkering en het met die uitkering samenlopende pensioen, dat zou zijn toegekend, indien dat uitsluitend zou zijn berekend naar de daartoe kortst mogelijke voor pensioen geldige diensttijd.

ARTIKEL XVI

De artikelen van de in dit besluit gewijzigde regelingen en besluiten, zoals deze luiden op 31 juli 1993 blijven van toepassing op de ambtenaar of militair in de zin van die regelingen en besluiten voor zover die ambtenaar of militair verkeert in een overeenkomstige situatie, als de situaties omschreven in Hoofdstuk III van de Wet terugdringing beroep op de arbeidsongeschiktheidsregelingen, met dien verstande dat de aanspraken ingevolge het Besluit aanvulling arbeidsongeschiktheidsuitkering militairen en ingevolge artikel 8, tweede lid, van de Premieregeling en aanvullende voorzieningen beroepsmilitairen van de krijgsmacht 1982 die op 31 juli 1993 bestonden, bij die inwerkingtreding vervallen en worden vervangen door de aanspraken die voortvloeien uit de wijzigingen ingevolge dit besluit.

ARTIKEL XVII

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst en werkt terug tot en met 1 augustus 1993.

¹ Stb. 1931, 248, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 24 februari 1993, Stb. 143

² Stb. 1931, 354, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 24 februari 1993, Stb. 143

³ Stb. 1979, 123, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 24 februari 1993, Stb. 143

⁴ Stb. 1976, 64, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 17 december 1987, Stb. 569

⁵ Stb. 1991, 332, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 9 april 1992, Stb. 220

⁶ Stb. 1991, 333, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 9 april 1992, Stb. 220

⁷ Stb. 1991, 334, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 9 april 1992, Stb. 220

⁸ Stb. 1991, 335, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 9 april 1992, Stb. 220

⁹ Stb. 1989, 686, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 13 november 1991, Stb. 652

¹⁰ Stb. 1974, 480, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 9 april 1992, Stb. 220

¹¹ Stb. 1987, 10, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 15 september 1989, Stb. 220

¹² Stb. 1974, 501, gewijzigd bij besluit van 19 augustus 1986, Stb. 496

¹³ Stb. 1982, 648, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 6 september 1991, Stb. 474

¹⁴ Stb. 1966, 447, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 20 december 1990, Stb. 1991, 14

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, vijfde lid jo. vierde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 30 september 1993

Beatrix

De Minister van Binnenlandse Zaken,
C. I. Dales

De Minister van Defensie,
A. L. ter Beek

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
J. Wallage

Uitgegeven de *zestiende* november 1993

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

NOTA VAN TOELICHTING

1. Algemeen

Inleiding

In het kader van de activiteiten gericht op het terugdringen van het arbeidsongeschiktheidsvolume worden ingevolge de Wet terugdringing beroep op de arbeidsongeschiktheidsregelingen (Wet TBA), wijzigingen aangebracht in onder meer de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO). Het kabinet is van mening dat deze WAO-maatregelen moeten doorwerken naar de ambtelijke regelingen. De wijzigingen hebben gevolg voor het niveau en de duur van de uitkeringen onder meer door middel van aanpassing van het arbeidsongeschiktheids criterium.

Dit besluit heeft tot doel de desbetreffende bepalingen in het Algemeen Rijksambtenarenreglement (ARAR)¹, het Arbeidsovereenkomstenbesluit (AOB), het Ambtenarenreglement Staten-Generaal (ARSG), de Regeling aanspraken bij arbeidsongeschiktheid wegens ziekten of gebreken voor bepaalde groepen ambtenaren in de zin van de Algemene burgerlijke pensioenwet, het Verhaalsbesluit Algemene burgerlijke pensioenwet, het Besluit aanvulling arbeidsongeschiktheidsuitkering, het Rijkswachtgeldbesluit 1959, de Uitkeringsregeling 1966, het Koninklijk besluit van 23 november 1972 (Stb. 1972, 671), het Koninklijk besluit van 23 november 1972 (Stb. 1972, 672), het Koninklijk besluit van 29 december 1986 (Stb. 1986, 686), het Besluit aanvulling arbeidsongeschiktheidsuitkering militairen en het Besluit uitvoering Algemene militaire pensioenwet in overeenstemming te brengen met de wijzigingen die ingevolge de Wet terugdringing beroep op de arbeidsongeschiktheidsregelingen worden aangebracht in de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, de Algemene burgerlijke pensioenwet (Abp-wet) en de Algemene militaire pensioenwet (Amp-wet). Voorts heeft dit besluit tot doel voor militaire ambtenaren een stimulering voor herintreding in het arbeidsproces te bieden, die materieel vergelijkbaar is met de herplaatsbaarheid, als bedoeld in hoofdstuk K van de Abp-wet.

2. Samenloop van invaliditeitspensioen en wachtgeld

De ambtelijke ontslaguitkeringsregelingen (onder andere het Rijkswachtgeldbesluit (RWB) en de Uitkeringsregeling (UR)) en de Abp-wet, zoals deze luiden voor de inwerkingtreding van de Wet TBA, kennen niet de mogelijkheid van samenloop van een ontslaguitkering en een invaliditeitspensioen. In het RWB en de UR is bepaald dat geen recht bestond indien belanghebbende aanspraak heeft op een pensioen. De Abp-wet bepaalt dat aanspraak op een invaliditeitspensioen ontstaat op voorwaarde dat het recht op wachtgeld eindigde.

Het ontbreken van de mogelijkheid van samenloop van wachtgeld en invaliditeitspensioen kan worden verklaard uit het feit dat tot op heden in het ambtelijk regime de zogenaamde verdiscontering van werkloosheid een rol speelde bij de vaststelling van de mate van algemene invaliditeit van de ambtenaar. Dit betekende dat bij de vaststelling van de mate van algemene invaliditeit mede bepalend was de redelijkerwijs aan te nemen kans dat betrokkene de werkzaamheden kon gaan verrichten waartoe hij geacht werd nog in staat te zijn. Met andere woorden, van de mate van algemene invaliditeit maakte een werkloosheidscomponent deel uit.

De Wet TBA heeft onder meer tot gevolg dat de zogenoemde verdiscontering van werkloosheid bij de vaststelling van de mate van algemene invaliditeit is afgeschaft. Hierdoor ontstaat de noodzaak te voorzien in de mogelijkheid van samenloop van een invaliditeitspensioen en een ontslaguitkering.

¹ Waar in het algemeen gedeelte van deze toelichting sprake is van de ambtenaar is zowel bedoeld de ambtenaar in de zin van het Algemeen Rijksambtenarenreglement (ARAR), het Ambtenarenreglement Staten-Generaal (ARSG), de Regeling aanspraken bij arbeidsongeschiktheid wegens ziekte of gebreken bij bepaalde groepen ambtenaren in de zin van de Algemene burgerlijke pensioenwet, het Besluit van 29 december 1986, houdende vaststelling van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 10 van de Invoeringswet stelselherziening sociale zekerheid, als de werknemer in de zin van het Arbeidsovereenkomstenbesluit (AOB).

Voor zover betrokkene algemeen invalide is verklaard naar een percentage van minder dan 80%, dient vanaf de ontslagdatum naast aanspraak op een invaliditeitspensioen tevens aanspraak op een gedeeltelijke ontslaguitkering gemaakt te kunnen worden. Er bestaat immers een situatie van gedeeltelijke werkloosheid. Anders is het indien betrokkene volledig algemeen invalide is verklaard. In dat geval heeft de ambtenaar geen relevant resterend verdienvermogen. Betrokkene is dan niet in staat arbeid te verrichten en is daarmee niet beschikbaar voor de arbeidsmarkt. In deze situatie kan van werkloosheid geen sprake zijn.

Gelet op het hiervoor aangegeven kader is het ambtelijk herplaatsingsregime, geregeld in hoofdstuk K van de Abp-wet, van belang. Bij elke ongeschiktheidsverklaring verklaart het Abp-bestuur of de ambtenaar herplaatsbaar is. Herplaatsbaar is degene die geschikt is, dan wel na omscholing geschikt zal zijn, voor het vervullen van een andere betrekking of van dezelfde betrekking onder andere voorwaarden. In dat geval ontstaat aanspraak op een herplaatsingswachtgeld gedurende de periode van vijf jaar. Het invaliditeitspensioen gaat in na afloop van evengenoemde periode.

Het zal duidelijk zijn dat de noodzaak te voorzien in de mogelijkheid van samenloop van een gedeeltelijk invaliditeitspensioen en een ontslaguitkering met name geldt voor de situatie dat de invalide ambtenaar niet herplaatsbaar wordt verklaard. Betrokkene heeft dan immers geen recht op een herplaatsingswachtgeld.

In de oude situatie maakte de ambtenaar die niet herplaatsbaar werd verklaard en ten aanzien van wie een percentage algemene invaliditeit van minder dan 80% werd vastgesteld, naast het (gedeeltelijk) invaliditeitspensioen aanspraak op een uitkering ingevolge het Besluit aanvulling arbeidsongeschiktheidsuitkering. Gedurende zes maanden wordt het invaliditeitspensioen of de arbeidsongeschiktheidsuitkering aangevuld tot het bedrag waarop aanspraak bestaat indien het pensioen of de uitkering zou zijn vastgesteld naar een mate van algemene invaliditeit van 80% of meer. Deze uitkering vervalt nu de gedeeltelijk invalide ambtenaar die niet herplaatsbaar wordt verklaard naast zijn (gedeeltelijk) invaliditeitspensioen of uitkering overeenkomstig de normen van de WAO, recht heeft op een ontslaguitkering.

3. Overige wijzigingen

Ook is van de gelegenheid gebruik gemaakt om artikel 42, vierde lid, van het ARAR, en de daarmee overeenkomende artikelen in diverse andere regelingen, inzake de uitkering wegens ziekte na beëindiging van het dienstverband aan te passen. Het artikellid strekt er niet toe om het regime van de WAO in al zijn facetten op een dergelijke uitkering van toepassing te laten zijn. Het betreft hier immers een tijdelijke overbruggingsuitkering in afwachting van de resultaten van de afkeuringsprocedure van het Algemeen burgerlijk pensioenfonds (Abp) en een eventueel daaruit volgend geheel of gedeeltelijk invaliditeitspensioen. Een vertaling van de TBA-maatregelen voor deze bepaling is dan ook niet noodzakelijk (de normen waarnaar artikel 42, vierde lid verwijst wijzigen automatisch in de WAO als gevolg van de Wet TBA). Wel zal in artikel 42, zesde lid, de aanpassing van de definitie van arbeidsongeschiktheid worden doorvertaald.

De onderhavige aanpassing van het vierde lid van artikel 42 van het ARAR regelt expliciet de mogelijkheid voor de werkgever om de aanspraak op de uitkering te beperken of uit te sluiten in die gevallen dat de ambtenaar bij de aanvang van zijn dienstverhouding reeds arbeidsongeschikt was dan wel dat zijn gezondheidstoestand op dat moment van dien aard was dat het intreden van die ongeschiktheid binnen een half jaar nadien kennelijk moest worden verwacht. De WAO kent, ter voorkoming van misbruik, voor dergelijke situaties de in artikel 30 van die

wet opgenomen bepaling. Deze mogelijkheid wordt thans uitdrukkelijk in het ARAR opgenomen door toevoeging aan artikel 42, vierde lid, van een nieuwe tweede volzin waarin artikel 30 van de WAO voor de beoordeling van de aanspraak op de uitkering van overeenkomstige toepassing wordt verklaard.

Voorts worden in artikel 45 wijzigingen aangebracht die tot doel hebben het in dat artikel gegarandeerde inkomensniveau te handhaven. Dit artikel ziet op de situatie waarin de ongeschiktverklaring van de ambtenaar het gevolg is van ziekten of gebreken die in overwegende mate hun oorzaak vinden in de aard van de opgedragen werkzaamheden of in bijzondere omstandigheden. In een dergelijk geval heeft de ambtenaar recht op een aanvulling op de uitkering. Artikel 45 ARAR is daartoe redactioneel gewijzigd. Met deze wijziging wordt voorkomen dat niet langer wordt voldaan aan de norm van een totaal-inkomen bij volledige algemene invaliditeit van ongeveer 90% van de middelsom.

4. Militaire regelingen

De Militaire wachtgeldregeling 1961 en de Premiereregeling en aanvullende voorzieningen beroepsmilitairen van de krijgsmacht 1982 sluiten de mogelijkheid van samenloop van een ontslaguitkering en een pensioen ter zake van ziekten of gebreken uit. Hetzelfde gold voor de Amp-wet, zoals deze luidde voor de inwerkingtreding van de TBA. Die uitsluiting was tot dusverre hierop gebaseerd, dat, evenals bij de invaliditeitspensioenen voor burgerpersoneel, een werkloosheidscomponent was verdisconteerd in de mate van arbeidsongeschiktheid.

Nu die verdiscontering van werkloosheid door de invoering van de wet TBA is afgeschaft, dient die uitsluiting bij gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid te worden opgeheven; met andere woorden, zodra betrokkene arbeidsongeschikt is verklaard naar een percentage van minder dan 80, dient naast aanspraak op een pensioen ter zake van ziekten of gebreken aanspraak op een gedeeltelijke ontslaguitkering te kunnen worden gemaakt, aangezien hij in dat geval een relevant resterend verdienvermogen heeft.

Gezien de dubbele doelstelling van de voorgestelde wijziging (naast aanpassing aan de TBA-wetgeving tevens een alternatief bieden voor het in de pensioenwetgeving voor burgerambtenaren geregelde herplaatsingswachtgeld c.q. -toelage) is de reguliere wachtgeldregeling buiten beschouwing gelaten en gekozen voor aanpassing van het Besluit aanvulling arbeidsongeschiktheidsuitkering militairen.

De aanvullende uitkering ingevolge dat Besluit leek al van meet af aan meer op een soort wachtgeld dan de pendant voor burgerambtenaren, die in de meeste gevallen door herplaatsingswachtgeld ingevolge hoofdstuk K van de Abp-wet kon worden gepasseerd.

Met de aanpassing wordt beoogd, het verschil tussen een ongekort wachtgeld ingevolge de militaire wachtgeldregeling 1961, zij het met een bovengrens van 73% van de voormalige bezoldiging, en het toe te kennen gebrekenpensioen bepalend te doen zijn voor de hoogte van de uitkering. Voorts gelden de normen en voorwaarden van die wachtgeldregeling, met als voornaamste afwijkingen, dat de uitkering in principe minstens 5 jaar duurt, met referentie aan het herplaatsingswachtgeld in de zin van hoofdstuk K van de Abp-wet en dat, voorzover de uitkering na die 5 jaar nog voortduurt, een uitkering geldt die, net als bij burgerambtenaren, afhankelijk is van de vastgestelde graad van arbeidsongeschiktheid.

Indien de mate van arbeidsongeschiktheid is vastgesteld op minder dan 15%, is geen sprake van een minimale duur van 5 jaar. De belanghebbers, waar het hier om gaat, vallen zowel tijdens als na de reguliere wachtgeldperiode in vergaande mate te vergelijken met burgerambtenaren/wachtgelders. Een betrokken burgerambtenaar zou immers veelal in dienst worden gehouden of als regulier wachtgelder

worden ontslagen. Zou hij echter, ondanks het lage percentage arbeidsongeschiktheid, toch wegens ziekten of gebreken worden ontslagen, dan zal betrokkene in veel gevallen herplaatsbaar worden verklaard. Het is immers aannemelijk dat deze groep aanzienlijk meer kans heeft op daadwerkelijke herplaatsing dan diegenen van wie de mate van arbeidsongeschiktheid hoger is vastgesteld. Om die reden wordt de militair die minder dan 15% arbeidsongeschikt is verklaard fictief gelijk gesteld met een daadwerkelijk herplaatste. Belanghebbende houdt naast zijn nieuw te verwerven inkomsten uit arbeid zijn pensioen (al dan niet geaccumuleerd), terwijl de herplaatste burgerambtenaar naast die inkomsten uit arbeid geen pensioen, maar een herplaatsingstoelage krijgt die niet hoger is dan het pensioen, dat hij als niet herplaatsbare zou hebben gekregen.

Met andere woorden: bij een arbeidsongeschiktheidspercentage van 80 of meer geldt de belanghebbende als «niet herplaatsbaar», bij een arbeidsongeschiktheidspercentage tussen 15 en 80 geldt hij als «herplaatsbaar, maar niet herplaatst» en bij een lager arbeidsongeschiktheidspercentage geldt hij, zodra de (in dat geval niet voor 5 jaar gegarandeerde) duur van de uitkering is verstreken, als «daadwerkelijk herplaatst». Als de belanghebbende met een arbeidsongeschiktheidspercentage lager dan 80, afgezien van die ficties, feitelijk een zodanig passende werkkring krijgt, dat deze zonder meer kan worden vergeleken met die van een daadwerkelijk herplaatste burgerambtenaar, blijft zijn inkomstenpeil (zo nodig via anticumulatie) grosso modo met dat van de herplaatste burgerambtenaar vergelijkbaar.

Van een meer letterlijke vertaling van herplaatsingswachtgeld c.q. herplaatsingstoelage in de zin van die wet kan aldus worden afgezien.

Er zal voor belanghebbenden een herintreding in het arbeidsproces worden bevorderd die vergelijkbaar is met het herplaatsen van rechthebbenden op een vijf jaar durend herplaatsingswachtgeld in de zin van hoofdstuk K van de Algemene burgerlijke pensioenwet.

5. Financiële gevolgen

De handhaving van het uitkeringsniveau van de aanvulling van het invaliditeitspensioen op grond van artikel 45 ARAR op het oude peil van ongeveer 90% van de middelsom bij volledige arbeidsongeschiktheid leidt tot een toename van de kosten. Gezien evenwel de beperkte omvang van het aantal rechthebbenden blijven deze financiële gevolgen beperkt van omvang. Naar verwachting zal er als gevolg van het totaal van de hiervoor genoemde maatregelen in de loop der jaren per saldo een beperkte besparing ontstaan.

De verruiming van de aanvullende uitkering voor militairen boven de gebrekenpensioenen tot aan het niveau van herplaatsingswachtgeld betekent in beginsel een kostenverhoging.

Daar staat echter tegenover dat er door de afschaffing van de verdisconteringsmogelijkheid van werkloosheid in de pensioenen vooral voor Defensie een belangrijke kostenpost vrijvalt. Die verdiscontering werd immers bij gebrek aan een alternatief voor een herplaatsingsregeling op grote schaal toegepast. De financiële gevolgen zullen daarom, naar het zich laat aanzien, niet wezenlijk verschillen van die voor de gewezen burgerambtenaren.

6. Gevolgen voor andere rechtspositieregelingen

De hier aan de orde zijnde wijzigingen van het ARAR en enkele andere regelingen voortvloeiende uit de Wet TBA laten onverlet dat in overige gelijksoortige rechtspositieregelingen deze aanpassingen eveneens dienen plaats te vinden. Dit is overeengekomen in het Ambtelijk Werkgeversoverleg en de Centrale Commissie voor Georganiseerd Overleg in Ambtenarenzaken. In de vergadering van 21 april 1993 met de

Centrale Commissie voor Georganiseerd Overleg in Ambtenarenzaken is hierover overleg gepleegd. De centrales van overheidspersoneel stemden in met de voorgestelde wijzigingen en hebben overeenkomstig geadviseerd bij brief van 27 april 1993 met het kenmerk CGOA/93.205/Z.672.

7. Artikelsgewijze toelichting

Artikel I, onderdeel A, artikel II, onderdeel A, artikel III, onderdeel A, artikel V, onderdelen 1 en 2, en artikel X

Artikel 42 van het ARAR, en de overeenkomstige bepalingen in artikel 32c van het AOB, artikel 77 van het ARSG, artikel 5 van de Regeling aanspraken bij arbeidsongeschiktheid wegens ziekten of gebreken voor bepaalde groepen ambtenaren in de zin van de Algemene burgerlijke pensioenwet en artikel 34, van het koninklijk besluit van 29 december 1986, houdende vaststelling van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 10 van de Invoeringswet stelselherziening sociale zekerheid (voorschriften inzake aanspraken bij werkloosheid voor bepaalde groepen ambtenaren in de zin van de Algemene burgerlijke pensioenwet) (Stb. 1986, 686), regelen de aanspraak op bezoldiging of een uitkering wegens ziekte na beëindiging van het dienstverband.

In het vierde lid van artikel 42 ARAR en de hiervoor genoemde overeenkomstige artikelen staat omschreven in hoeverre de ambtenaar die, voor zijn ontslag ziek is geworden en na zijn ontslag nog steeds arbeidsongeschikt is, aanspraak heeft op een uitkering overeenkomstig de normen van de WAO.

De zinsnede «een uitkering overeenkomstig de normen van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering» doelt op de in die wet opgenomen artikelen die betrekking hebben op de uitkeringshoogte en uitkeringsduur en niet op de in artikel 30 van die wet opgenomen mogelijkheid om de aanspraak op de uitkering te beperken. Overigens kent het ARAR op grond van artikel 42, tiende lid, wel mogelijkheden om de uitkering te beperken. De specifiek onder artikel 30 van de WAO begrepen situatie wordt hierdoor echter niet uitdrukkelijk geregeld. Deze mogelijkheid is thans in artikel 42, vierde lid, opgenomen.

Het zesde lid van artikel 42 ARAR geeft een omschrijving van het begrip arbeidsongeschiktheid. Deze arbeidsongeschiktheidsdefinitie is thans gelijkkluidend aan de definities van respectievelijk arbeidsongeschiktheid in artikel 18 WAO en algemene invaliditeit in artikel F 9 van de Abp-wet.

Artikel I, onderdeel B, artikel II, onderdeel B, en artikel III, onderdeel B

Op grond van artikel 45 ARAR, artikel 33b AOB en artikel 80 ARSG had de invaliditeitsgepensioneerde tot zijn 65ste jaar recht op een uitkering van 18% van het invaliditeitspensioen (dat wil zeggen inverdiend pensioen inclusief de eventuele aanvulling op grond van de Abp-wet), indien zijn arbeidsongeschiktheid in overwegende mate veroorzaakt is door de aard van de hem opgedragen werkzaamheden of de bijzondere omstandigheden waaronder deze moesten worden verricht, en niet aan zijn schuld of onvoorzichtigheid te wijten is. In de nota van toelichting bij het besluit van 24 september 1987 (Stb. 469), waarbij de onderhavige regeling in het ARAR, AOB en ARSG werd gewijzigd, is toegelicht dat het doel van deze voorziening is, te bewerkstelligen dat de geïnvalideerde ambtenaar met een invaliditeitsgraad van 80% of meer, een uitkering ontvangt van in totaal ongeveer 90% van zijn «eindloon».

Door de gevolgen die de Wet TBA heeft met betrekking tot het niveau van het Abp-invaliditeitspensioen, zou de bovenvermelde uitkering beneden het bedrag behorende bij 90% van het eindloon komen te liggen. Om dit effect te voorkomen zijn het eerste tot en met het derde lid van het artikel 45 ARAR, artikel 33b AOB en artikel 80 ARSG aangepast.

De in de artikelen 48, tweede lid ARAR, 33e, tweede lid AOB en 83, tweede lid ARSG en artikel 11, achtste lid, van de Regeling aanspraken wegens arbeidsongeschiktheid bij bepaalde groepen ambtenaren in de zin van de Algemene burgerlijke pensioenwet neergelegde anti-cumulatieregeling voorziet in een aanpassing van de vermindering van de uitkering indien een uitkering op grond van de WAO wordt verhoogd op grond van dezelfde gebreken als die waarvoor op grond van het ARAR, het AOB of het ARSG een uitkering wordt genoten. In een aanpassing van de anti-cumulatie in verband met een verlaging van de WAO-uitkering werd niet voorzien. Door de introductie van een vervolgutkering in het kader van de Wet TBA zal evenwel iedere WAO-uitkering na enige tijd een verlaging ondergaan. De voorgestelde redactionele wijziging heeft tot doel de anti-cumulatie ook in die situatie bij te kunnen stellen.

Artikel IV

De gewezen ambtenaar, van wie het invaliditeitspensioen wordt berekend met inachtneming van een middelsom van berekeningsgrondslagen op basis van een diensttijd die eindigt voor 1 januari 1986, heeft hiervoor indertijd in verband met het gaan betalen van de AOW/AWW-premie geen compensatie gekregen in zijn pensioen. Wel is hem een hogere toeslag toegekend op het invaliditeitspensioen waardoor hij ongeveer eenzelfde bruto bedrag krijgt uitgekeerd als de gewezen ambtenaar onder dezelfde omstandigheden van wie de middelsom is berekend op basis van een dienstlijn die eindigt na 31 december 1985. In verband hiermee valt voor de eerstbedoelde gewezen ambtenaar het percentage bruto uit te keren bedrag en pensioen, zoals vermeld in dit artikel, hoger uit dan bij de tweede. Om te voorkomen dat zij in verband met de aanpassing in artikelen I, onderdeel B, II, onderdeel B en III, onderdeel B, wat betreft hun te ontvangen pensioen erop achteruit zullen gaan, is voor hen deze nadere bepaling getroffen.

Artikel VI

Onderdeel A

De introductie in artikel 2 van de mogelijkheid ter zake van één ontslag aanspraak te maken op een wachtgeld alsmede op een invaliditeitspensioen maakt het noodzakelijk de – limitatieve – opsomming van ontslaggronden als gevolg waarvan wachtgeldaanspraken kunnen ontstaan, aan te vullen. De wijziging van dit artikel ziet op deze aanvulling van ontslaggronden met de ontslaggrond zoals deze is geformuleerd in artikel 98, eerste lid, onderdeel f, van het ARAR, te weten het ontslag op grond van blijvende ongeschiktheid voor de vervulling van het ambt uit hoofde van ziekten of gebreken.

Onderdeel B

De mogelijkheid van samenloop van een wachtgeld en een invaliditeitspensioen kan zich, zoals zal blijken uit de toelichting bij artikel 5, ook gaan voordoen na de ontslagdatum. De bepaling inzake de inschrijvingsplicht als werkzoekende bij een arbeidsvoorzieningsorganisatie dient dan ook zodanig te worden aangevuld dat de inschrijvingsplicht niet alleen geldt per eerste werkdag na de ontslagdatum, maar tevens per eerste werkdag nadat het recht op wachtgeld is ontstaan.

Onderdeel C

Het gewijzigde artikel 5, eerste lid, ziet op een uitbreiding van de kring van rechthebbenden met degenen die voor minder dan 80% algemeen invalide verklaard worden.

Ingevolge het nieuwe artikel 5, tweede lid, ontstaat tevens recht op wachtgeld voor de betrokkene die op de ontslagdatum recht had op een pensioen vastgesteld naar een mate van invaliditeit van 80% of meer, maar waarvan de invaliditeit nadien op een lager percentage wordt vastgesteld. Dit alsnog toegekende wachtgeld eindigt in beginsel op hetzelfde tijdstip als wanneer het zou eindigen indien het met ingang van de ontslagdatum zou zijn toegekend. De hoogte van het wachtgeld wordt vastgesteld gerekend vanaf de ontslagdatum.

In afwijking van het vorenstaande wordt de duur van het wachtgeld overeenkomstig de normen van de Werkloosheidswet op basis van artikel 6 vastgesteld te rekenen van de datum van afschatting. Ter bepaling van het arbeidsverleden dient daarbij voor de toepassing van artikel 6, vierde lid, onderdeel a, tevens te worden begrepen een pensioen vastgesteld naar een mate van invaliditeit van 80% of meer. Daarmee wordt bereikt dat qua hoogte en duur niet minder wordt genoten dan een verzekerde in de zin van de Werkloosheidswet.

Artikel 5, derde lid, maakt het mogelijk voor de ambtenaar aanspraak op wachtgeld te behouden tot na het verstrijken van de periode van vijf jaar herplaatsingswachtgeld. Dit kan alleen het geval zijn indien met ingang van de ontslagdatum een wachtgeldduur zou zijn vastgesteld die langer is dan vijf jaar. Een dergelijke wachtgeldduur kan enkel worden vastgesteld op basis van de omvang van de diensttijd. Dit wachtgeld vangt aan op de eerste dag nadat het herplaatsingswachtgeld is geëindigd en duurt tot het moment waarop het eindigt indien het met ingang van de ontslagdatum zou zijn toegekend. De hoogte van het wachtgeld wordt vastgesteld op zodanige wijze dat gerekend wordt vanaf de ontslagdatum.

Onderdeel D

Het nieuwe artikel 8, eerste lid, laatste volzin, bepaalt dat voor de verrekening van neveninkomsten wordt uitgegaan van het bedrag aan wachtgeld, waarbij de vermindering van het wachtgeld als gevolg van het feit dat de wachtgelder gedeeltelijk invalide is verklaard, buiten beschouwing blijft. Indien zou worden uitgegaan van het verminderde bedrag aan wachtgeld, zou dit er immers toe leiden dat het «vrije» bedrag (het bedrag dat kan worden bijverdiend zonder dat een korting op het wachtgeld plaatsvindt) hoger wordt. Het totale bedrag aan wachtgeld, neveninkomsten en invaliditeitspensioen zou vervolgens het bedrag van de laatstgenoten bezoldiging te boven gaan. Deze gevolgen zijn ongewenst.

Het nieuwe tweede lid bepaalt de wijze van verrekenen van neveninkomsten in de volgende situatie. Het gaat hierbij om de wachtgelder die wordt ontslagen uit de betrekking die hij als wachtgelder bekleedde, waarbij aanspraak op een invaliditeitspensioen ontstaat, eventueel aangevuld met een tweede ambtelijke uitkering. De wachtgelder in deze uitkeringssituatie gaat vervolgens bijverdienen. Uitgangspunt hierbij is dat deze inkomsten eerst in de wachtgeldsfeer gevolgen hebben, waarbij het niveau van de oorspronkelijke bezoldiging de bovengrens blijft. Indien de som van het oorspronkelijk toegekende wachtgeld, het invaliditeitspensioen al dan niet aangevuld met een wachtgeld en de neveninkomsten meer bedraagt dan de oorspronkelijk genoten bezoldiging (uit de functie waaruit het eerste wachtgeld werd toegekend), wordt eerst het oorspronkelijk toegekende wachtgeld verminderd met het overschrijdende bedrag. Indien na deze vermindering nog een bedrag aan

overschrijding overblijft, wordt het eventueel toegekende wachtgeld verminderd met het bedrag aan overschrijding.

Onderdeel E

De wijziging van artikel 9, vierde lid, vloeit voort uit de wijziging van artikel 8.

Onderdeel F

Artikel 13, tweede lid, beperkt de gevallen waarbij het wachtgeld eindigt tot die gevallen waarbij de wachtgelder volledig invalide wordt verklaard voor de functie waaruit hij is ontslagen. De verwijzing naar het derde lid van artikel 5 slaat op de gevallen waarbij de mate van invaliditeit, die aanvankelijk op 80% of meer werd vastgesteld, nadien op een lager percentage wordt vastgesteld. In dat geval herleeft het reeds toegekende recht op wachtgeld.

Het oorspronkelijke tweede lid, waarin werd bepaald dat het recht op wachtgeld eindigt indien betrokkene als wachtgelder wordt ontslagen uit een functie wegens blijvende ongeschiktheid uit hoofde van ziekten of gebreken, is geschrapt. Het nieuwe tweede lid regelt de situatie, bedoeld in de vorige volzin, waarbij sprake is van een ontslag wegens blijvende ongeschiktheid uit hoofde van ziekten of gebreken naar een mate van invaliditeit van 80% of meer. Indien zich een situatie voordoet van een ontslag uit een dienstbetrekking als wachtgelder bekleed, waarbij sprake is van een mate van invaliditeit naar een geringer percentage dan 80%, voorziet artikel 17, eerste lid, daarin. Indien in een dergelijke situatie neveninkomsten worden verdiend, is artikel 8, tweede lid, van toepassing.

Onderdeel G

Artikel 17 is ingrijpend gewijzigd. De oorspronkelijke tekst voorzag in de samenloop van een uitkering overeenkomstig de normen van de WAO met een wachtgeld. Thans wordt in het eerste lid tevens de samenloop van een gedeeltelijk pensioen met een wachtgeld geregeld. Wanneer betrokkene gedeeltelijk invalide wordt verklaard, wordt het geldende bedrag aan wachtgeld verminderd met een percentage, afhankelijk van de mate van algemene invaliditeit. Deze vermindering wordt toegepast met ingang van de ontslagdatum indien per bedoelde datum aanspraak op zowel een gedeeltelijk pensioen als een wachtgeld ontstaat.

De vermindering kan ook plaatsvinden vanaf een latere datum, namelijk het moment waarop gedeeltelijke invaliditeit intreedt. Door de introductie van bedoelde vermindering resteert een bedrag aan wachtgeld dat afhankelijk is van de mate waarin betrokkene in staat wordt geacht inkomsten te verwerven. Het resterend bedrag aan wachtgeld wordt hierdoor evenredig aan de mate van werkloosheid.

Voorts wordt bepaald dat het totale bedrag aan pensioen of uitkering overeenkomstig de normen van de WAO en het verminderde wachtgeld nooit meer kan bedragen dan het volledige bedrag aan wachtgeld dat ontvangen zou zijn, indien geen pensioen zou zijn toegekend. Indien dit wel het geval is (bijvoorbeeld bij een hoog inverdiend invaliditeitspensioen), wordt het overschrijdende bedrag op het wachtgeld in mindering gebracht. Het hanteren van de bovengrens van het volledige wachtgeld leidt er toe dat al degenen aan wie een wachtgeld is toegekend gelijk behandeld worden. De inkomenspositie van de ontslagen ambtenaar met aanspraak op wachtgeld is hierdoor gelijk aan de positie van degene aan wie naast een wachtgeld tevens een gedeeltelijk pensioen is toegekend. Anderzijds voorkomt deze bovengrens dat ingeval aan wachtgelders een pensioen wordt toegekend, er een onbedoelde inkomensstijging plaats vindt.

Artikel VII

Voor een toelichting op de wijzigingen van de Uitkeringsregeling 1966 wordt in het algemeen verwezen naar hetgeen ten aanzien van de overeenkomstige onderdelen van Artikel VI is opgemerkt.

Artikel VIII

De wijzigingen van het Koninklijk besluit van 23 november 1972 tot vaststelling van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 23 van de wet van 15 juni 1972, Stb. 499, tot gemeentelijke herindeling van Noordwest-Overijssel (Stb. 1972, 671), komen overeen met de wijzigingen van het Rijkswachtgeldbesluit 1959.

Artikel IX

De wijzigingen van het Koninklijk besluit van 23 november 1972 tot vaststelling van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 24 van de wet van 15 juni 1972, Stb. 499, tot gemeentelijke herindeling van Noordwest-Overijssel (Stb. 1972, 672), komen overeen met de wijzigingen van de Uitkeringsregeling 1966.

Artikel XI

Ingeval de gedeeltelijk invalide ambtenaar als niet herplaatsbaar werd aangemerkt, bestond na ontslag naast het invaliditeitspensioen voor maximaal zes maanden aanspraak op een uitkering ingevolge het Besluit aanvulling arbeidsongeschiktheidsuitkering. Aansluitend kon voor aanvulling van het invaliditeitspensioen een beroep worden gedaan op de Algemene Bijstandswet.

De wijzigingen van de wet TBA maken voor belanghebbenden die op de datum van inwerkingtreding van die wet de leeftijd van 50 jaar nog niet hebben bereikt samenloop tussen een gedeeltelijk invaliditeitspensioen en een ontslaguitkering mogelijk. De noodzaak om naast een gedeeltelijk invaliditeitspensioen een uitkering te verstrekken ingevolge het Besluit aanvulling arbeidsongeschiktheidsuitkering is daarmee voor deze doelgroep komen te vervallen. De werking van dit besluit is om die reden in het nieuwe derde lid van artikel 2 beperkt tot hen op wie de bepalingen van de Abp-wet of de WAO zoals deze luiden voor de inwerkingtreding van de Wet TBA van (overeenkomstige) toepassing zijn.

Artikel XII

Zonder nadere regeling zou bij samenloop van een gedeeltelijk invaliditeitspensioen met een eveneens gedeeltelijk wachtgeld een volledig wachtgeldtijdbijdrageverhaal plaatsvinden. Door de introductie van de van de mate van algemene invaliditeit afhankelijke vermindering wordt het wachtgeldtijdbijdrageverhaal in evenredigheid gebracht met het gedeeltelijke wachtgeld. Het percentage waarmee het wachtgeldtijdbijdrageverhaal wordt verminderd komt overeen met het van de mate van algemene invaliditeit afhankelijke percentage medetelling van zogenaamde «onvoltooide» dienstdtijd.

Artikel XIII

De artikelen 1 tot en met 9, 11 en 12 van het Besluit aanvulling arbeidsongeschiktheidsuitkering militairen, zoals deze bepalingen tot dusverre luiden hebben, gezien de behoefte aan een aanvulling die mede is gebaseerd op de normen en voorwaarden van de militaire wachtgeldregeling 1961, hun betekenis verloren.

Het nieuwe artikel 1 bevat aangepaste begripsbepalingen.

Artikel 2 bevat de kern van de regeling, waarvoor kan worden gewezen naar het algemene gedeelte. In onderdeel a komt, wat betreft de minimale duur van 5 jaar, de referentie aan herplaatsingswachtgeld tot uiting. De uitkering is ingevolge onderdeel b tezamen met het arbeidsongeschiktheidspensioen, de eventuele aanvulling, tropenverhoging en invaliditeitsverhoging, alsmede de toeslag op het pensioen van 4,5% en de toeslag op het pensioen ingevolge de zogeheten procentenwet (Wet van 20 december 1984, Stb. 657), gedurende de eerste 5 jaar niet hoger dan een regulier wachtgeld op het niveau van 73%. Dit is het niveau van een volledig arbeidsongeschiktheidspensioen, als de procentenwet van toepassing zou zijn geweest, hetgeen voor de onderhavige uitkering niet het geval is. Voorzover na 5 jaar nog aanspraak bestaat op de uitkering, bepaalt onderdeel c een berekeningswijze die vergelijkbaar is met die voor gedeeltelijk geïnvaleerde burgerambtenaren. Uit onderdeel d volgt dat voor diegenen, voor wie een mate van arbeidsongeschiktheid van minder dan 15% geldt, de duur van het reguliere wachtgeld van toepassing is. Onderdeel e geeft weer, dat als de belanghebbende inkomsten uit arbeid of bedrijf geniet of gaat genieten, de vrije verdienruimte wordt bepaald, alsof er sprake zou zijn van een ongekort wachtgeld ingevolge de Militaire wachtgeldregeling 1961, met inachtneming van de bovengrens van 73% van de voormalige bezoldiging.

Hieronder volgen rekenvoorbeelden uitgaande van een voor militairen gestelde uitkeringsduur van minimaal 5 jaar. Stel diensttijd 10 jaar, leeftijd 28 jaar en pensioengrondslag f. 6.000,- per maand. Daarbij is geen rekening gehouden met toelagen en ook niet met de effecten van de procentenwet op de pensioenen.

Gedurende de eerste 5 jaar bestaat bij 45 tot 55% arbeidsongeschiktheid aanspraak op pensioen en aanvulling 35% + aanvullende uitkering = 73% ofwel f. 4.380 per maand.

Na die 5 jaar geldt de voortzetting van het invaliditeitspensioen van 35% van f. 3.262 (TBA-aanvullingsgrondslag), ofwel f. 1.141 per maand. Hij heeft geen aanspraak op een aanvullende uitkering.

Als sprake is van nieuwe inkomsten uit arbeid van bijvoorbeeld f. 5.000 per maand, dan worden de uitkeringen tot een bedrag van f. 1.000 per maand gekort, opdat het totaal het niveau van de voormalige bezoldiging niet overschrijdt.

De herplaatsingswachtgelden, respectievelijk de invaliditeitspensioenen voor herplaatsbare/niet herplaatste burgerambtenaren bewegen zich gedurende de eerste 5 jaar en daarna op een iets hoger, maar toch min of meer vergelijkbaar, niveau.

Bij vergelijkbare nieuwe inkomsten uit arbeid geldt via anticumulatie dezelfde uitkomst als voor militairen.

Bij minder dan 15% arbeidsongeschiktheid bestaat aanspraak op pensioen (op basis van 10 jaar diensttijd) 17,5% van f. 6.000, ofwel f. 1.050 per maand + in principe gedurende 3 jaar een aanvullende uitkering. Indien wordt uitgegaan van nieuwe inkomsten uit arbeid in het kader van daadwerkelijke herplaatsing ten bedrage van f. 5.000 per maand, worden de aanvullende uitkering en het pensioen tot f. 1.000 gekort.

Een herplaatste burgerambtenaar zou in dat geval een herplaatsingstoeelage krijgen ten belope van in principe het verschil tussen de voormalige bezoldiging en de nieuwe inkomsten uit arbeid en verkeert daarmee in een vergelijkbare positie.

Artikel XIV

Ook de gewezen militair die was aangesteld voor bepaalde tijd heeft aanspraak op de voorgestelde combinatie pensioen/aanvullende uitkering. In verband daarmee bouwt hij, anders dan voorheen, pensioen op.

Ingevolge artikel A 2, tweede lid onder h, van de Algemene militaire pensioenwet wordt onder wachtgeld elke uitkering begrepen die naar het oordeel van de Minister van Defensie in karakter overeenkomt met wachtgeld. Dit vormt voor de uitkering ingevolge het te wijzigen Besluit aanvulling arbeidsongeschiktheidsuitkering militairen een impliciet uitgangspunt en zal uitdrukkelijk worden bepaald bij Ministeriële beschikking die tegelijk met dit Besluit in werking treedt.

Het tweede lid van artikel 8 van de Premiereregeling en aanvullende voorzieningen beroepsmilitairen van de krijgsmacht 1982, dat voorziet in een afzonderlijke uitkering bij arbeidsongeschiktheid, is overcompleet en kan derhalve vervallen.

Artikel XV

De combinatie pensioen/aanvullende uitkering resulteert in een relatief hoge premie over de pensioengrondslag, zodra wordt aangevuld op de pensioenuitkering, die zelfstandig niet tot premie-inhouding leidt. Artikel 15b van het Besluit uitvoering Algemene militaire pensioenwet voorziet daarom in een premie naar rato van de aanvullende uitkering ten opzichte van het totaal van pensioen en aanvullende uitkering. De premie op de dag voorafgaande aan het ontslag wordt daartoe herberekend, ter vertaling naar de postactieve uitkering met een kwart dan wel de helft.

Grosso modo spoort het resultaat met de daarvoor geldende constructie in de wijzigingen van de arbeidsvoorwaarden voor burgerpersoneel in verband met de TBA-wetgeving. Men zie het onderstaande voorbeeld van een belanghebbende met een diensttijd van 10 jaar en een leeftijd van 28 jaar. In de voorbeelden is geen rekening gehouden met toeslagen en ook niet met de effecten van de «procentenwet» op de pensioenen.

Rekenvoorbeeld:

Bijdrageverhaal actief 9,1%;

situatie 1:

Stel pensioen op 57% van de pensioengrondslag, dan is tijdens de TBA 1ste fase de aanvullende uitkering 16%. Als herberekend bijdrageverhaal actief geldt dan $16/73 \times 9,1\% = 2\%$; derhalve is het aangepaste bijdrageverhaal $0,25\% \times 2\% = 0,5\%$.

situatie 2:

Stel pensioen op 35% van de pensioengrondslag, dan is tijdens de TBA 1ste fase de aanvullende uitkering 38%. Als herberekend bijdrageverhaal actief geldt dan $38/73 \times 9,1\% = 4,74\%$; derhalve is het aangepaste bijdrageverhaal $0,25\% \times 4,74\% = 1,18\%$.

De verminderde percentages pensioenbijdrageverhaal liggen gemiddeld in dezelfde orde van grootte als voor de burgerambtenaar.

Artikel XVI

In hoofdstuk 1 van deze toelichting is reeds aangegeven dat dit besluit tot doel heeft de desbetreffende bepalingen van de diverse regelingen of besluiten in overeenstemming te brengen van de wijzigingen die ingevolge de Wet terugdringing beroep op de arbeidsongeschiktheidsregelingen worden aangebracht in de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, de Algemene burgerlijke pensioenwet en de Algemene militaire pensioenwet. Dit betekent dat daar waar ingevolge de TBA de oude bepalingen blijven gelden dit ook geldt ten aanzien van de hiervoor bedoelde met de TBA in overeenstemming gebrachte bepalingen. In de dit artikel opgenomen bepaling wordt dan ook geregeld dat ten aanzien

van de belanghebbenden die ingevolge de Wet TBA als zogenaamd «bestaande gevallen» worden aangemerkt, waardoor de bepalingen van voor de inwerkingtreding van de Wet TBA blijven gelden, op een overeenkomstige wijze worden behandeld.

Artikel XVII

De datum van inwerkingtreding van dit besluit is dezelfde als die waarop Hoofdstuk I van de Wet TBA in werking is getreden.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
C. I. Dales

De Minister van Defensie,
A. L. ter Beek

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
J. Wallage